

dosně a laskavě tebe vítám. Tvé přišší přinaší nám požehnaní a spasení a všec-
 ken nepokoj, který kdy mezi Bohem a námi byl, milostivě od nás odnímá. Pama-
 tuj, ó nejsvětější člověčenství Pana našeho, jak velikou slávou jsi se stkvělo a jaké
 radosti jsi nabýlo, když z propasti tvé ničemnosti vyzdvížene a nade všechno stvo-
 ření boží jsi povýšene, též s Bohem v jednu osobu sjednocene bylo. Co jsi tenkrát
 sobě mysliho? Je-li možné, že sebe samé postihnouť můžeš? Bylo-li je možné, že
 tvé maličké srdce tak prudký ohně boží lásky v sobě snestí mohlo? V největší po-
 nízenosti srdce mého před sebou na kolena padám a tobě se klaním, opravdive
 božství a člověčenství Pana mého Ježíše Krista, a raduji se z toho svého nového
 spojení a sjednocení. Ó, jak my bídni lidé jsme povinni velice tebe chválit na tvůj
 svatební den a tobě srdčně děkovati! Ó, kterak jen něctím malém tobě se odmě-
 nití můžeme, že pro vykoupení naše na tento svět jsi přišlo! Ó, já obětuji tobě,
 můj Spasiteli, všechnu tu čest, poklonu a díkyvčinění, které tobě to člověčenství
 v první hodinu jeho s tebou spojením tvému božství obětovalo a prokázalo, s kte-
 rými obětuji také tobě duši i tělo mé k tvé věčné službě. A poněvadž ty ten ve-
 liký skutek svého svateho vtělení proti všemu přirození jsi učinil, protoz i ja silně
 před sebe беру, obzvláště pak v tento svatý čas adventní, že mých pět smyslu na
 uzde chci držeti a proti mým zlym žádostem a naruživostem hrdinsky bojovati.
 K tomu jen ty mi dopřej tvé svate milosti. Amen.

Jak nejdříve božství s člověčenstvím spojené bylo, tu ihned malé děťátko v jed-
 nom okamžení božského rozumu nabýlo a dokonale hned to božství v sobě po-
 znalo, skrze které poznání rovně tak svate a šťastně učiněné bylo, jako by jiz
 v nebi přebývalo. Poznávalo podobně, pro jakou přičinu stvořene bylo a co do
 smrti činit a trpět bude. Vědělo také a dobře poznávalo, co kdy Bůh na svete
 stvořil a napotom stvořiti bude a co všickni anjele i lidé činili a činit budou. Po-
 znávalo také, že jest a navěky zůstane králem nebe i země a že jemu všechno stvo-
 ření na nebi, na zemi i pod zemi poddane jest.

Protoz v prvním okamžení toho svete poznání před božstvím se na zem uvrhlo
 a s takovou ponižeností jemu se klanělo, že žádný anjel ani člověk toho učiniti ne-
 může. Podobně také tím nejprtivětějším způsobem jemu děkovalo, že jest je tak
 znamenite a krásně stvořilo a s ním v jednu osobu se sjednotilo. Tu také ihned se
 zakazovalo všechno vykonati, trpět a snašeti, cokoliv Bůh od věčnosti naričil,
 aby vykonáno bylo. A poněvadž také to svate maličké tělo poznávalo, že skrze to
 vtělení všickni lidé na svete jsou jeho bratri a sestry učiněni, protoz obzvláštěmi
 láskou k nim sprizněné bylo a je všechny do svého svateho srdce zavřelo a hotově
 bylo všem svou mocí jim ku pomoci přispět. Mělo také srdčnou outpnost nade
 všemi těmi, kteří nějaký kriz snašeli a napotom snašeti měli, a srdčně rádo chtělo
 je toho krize zbavit a jej na sva ramma vložit. Protoz jiz tehdaz začalo Bohu
 Otcí za všechny se modlit a prositi, aby jim trpělivosti a stalosti propůjčiti račil.
 Obzvláště pak to male děťátko outpnost mělo nad svatyma otcí v předpekli zu-